

﴿وَتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْجَنَابِ وَكُلَّ شَيْءٍ فَصَّلْنَاهُ تَفْصِيلًا﴾. (۱)

حساب و کتاب روزها و شب‌ها و سال‌ها را داشته باشید که ما هر چیز را بطور مشخص و آشکار بیان کرده‌ایم ...

﴿وَذَكِّرْهُمْ بِآيَاتِ اللَّهِ﴾. (۲)

ای رسول ما آیات الله را به آنان یاد آوری کن.

آیات الله، روزهای الهی است که سیمائی از دین را به نمایش می‌گذارند و برای دینداران در همه سنین جذاب و مهم می‌باشند. گرامیداشت آن روزها در حقیقت بازتابی از عقاید دینی و قرآنی محسوب می‌شوند و یک عامل مهم فرهنگی در جهت توانا ساختن دینداران برای بروز و ظهور عشق و محبت عقلانی به اعماق دین بشمار می‌آیند.

ذکر بزرگی و عظمت آیات الله و پاسداری ارزش‌های جاودانه آنها از جهات اخلاقی، تربیتی، فرهنگی، اجتماعی و سیاسی، اثرگذار بوده و موجب تثبیت و استمرار آگاهانه فرهنگ دینی در نسل‌های حال و آینده می‌گردد و گرامیداشت سالانه آنها تاریخ درخشان و پرعزت اسلامی را، در منظر تمامی حقیقت‌جویان قرار می‌دهد تا با درس‌ها و رسم‌ها و جهت‌دهی‌ها و عبرت‌ها حافظ ارزش‌ها و آینده‌ساز جهان اسلام باشند.

نگرش قرآنی به آیات الله، که بازتاب قرآن‌زیستی در جامعه اسلامی است سرآغاز مطلوبی برای آشنائی نسل جوان و دلسپاری این نسل به گذشته سراسر درخشان و افتخارآمیز می‌باشد.

در گرامی‌داشت آیات الله آنان که آموزه‌های عقلانی، عاطفی و رفتاری را نصیب خود ساخته و در آینه اخلاق، عقاید و احکام، نمادی شایسته دهند، بی‌گمان (انسان کامل) و (عبد صالح خدا) می‌شوند و کسانی که چونان مکاتب فکری، یکسونگر بوده. بدون توجه به عشق و احساس متعالی درون انسان‌ها به آموزش استدلال و برهان توجه کنند، یا غافل از نیروی خدادادی تعقل و تدبیر، به پرورش احساس و عاطفه دینی،

رو نمایند و یا آنکه رکن بنیادین عمل را حذف کرده، دین را، عقایدی قلبی و باورهای ذهنی، بدون نمود خارجی در عمل، تحلیل کنند، به یقین ره به بیراهه پیموده و تمامی پیروان خود را لنگان به سوی پرتگاه نابودی سوق می‌دهند، اگرچه سراب صراط هدایت سخنان خود ارائه دهند!!

پاسداشت ایام‌الله. آینه‌ای است که در آن (دوست‌شناسی) (همدلی و هماهنگی)، (دشمن‌شناسی) (ستم‌ستیزی)، (غیرت‌دینی) و (بینش‌عرشی) به چشم می‌خورد، آینه‌ای که قرن‌های متمادی، الهام‌بخش تمامی آزادی‌خواهان و حقیقت‌جویان بوده است.

✽ آثار و برکات گرامیداشت ایام‌الله :

۱- برکات فکری و فرهنگی :

حضور خودجوش و پرشور تمامی قشرهای جامعه با شوقی برخاسته از شعور مذهبی در مساجد، تکایا، حسینیه‌ها، مجالس و محافل قرآنی در ایام‌الله، زمینه مناسبی را برای تبیین رسالت دینی، اندیشه‌های قرآنی و وظایف اخلاقی و آموزه‌های فقهی فراهم می‌آورد، که شاید در مابقی سال چنین زمینه‌ای مهیا نگردد.

۲- آثار سیاسی :

رمزها و درس‌هایی که در هریک از روزهای آسمانی «ایام‌الله» قرار دارد موجب بیداری، هوشیاری، عبرت‌گیری و فراگرفتن شیوه‌های جدید برای مبارزه با اندیشه‌های «اموی‌های متمدن» و «عباسی‌های نوین» می‌گردد و به تعبیر استاد شهید آیه‌الله مطهری (ره) (ما بایستی یزید هر زمان را بشناسیم و به مبارزه با آن برخیزیم) و گردهمایی‌های آگاهانه در ایام‌الله درس دشمن‌شناسی و ظلم‌ستیزی و عدالت‌گستری به ما می‌دهد.

۳- جلوه‌های اجتماعی :

مجالسی که در ایام‌الله برگزار می‌شود، محافل قدسی است که در آن، وحدت کلمه، هدفمندی عقیده، حضور جدی در اجتماع، بررسی مشکلات فردی شرکت‌کنندگان، توجه جامع به ناهمواری‌های اجتماعی و ... از جلوه‌های اجتماعی گرامیداشت‌ها و سوگداشت‌ها است.

۴- نمودهای تربیتی :

در روزهای آسمانی، چهره خورشیدگون انسان‌های کامل و اولیاء حق، فضای زندگانی فردی و اجتماعی ما را، نورافشانی می‌کند. بی‌گمان آشنایی با اسوه‌های قرآنی و عشق و محبت به آنها و الگوگیری از شخصیت‌های والامقامی، همچون سیدالشهداء، تأثیری مستقیم و غیرمستقیم، بر ما دارد و ما را در مکتب تربیتی آنها به رشد و کمال می‌رساند.

۵- راهبردهای اخلاقی :

ایام الله بسان کلاس اخلاقی است که «عظوفت و مهربانی»، «احسان و ایثار، ادب، وفا و عبادت»، «شجاعت، شهادت و شهادت»، «صبر و حلم» به همراه آموزه‌های دیگر اخلاقی از محضر انسان‌های کامل و قرآن‌های ناطق به خوبی آموخته می‌شود و با تکرار شکوهمند ایام الله، این فضائل در لحظه لحظه زندگی انسانها ترسیم می‌شود.

۱ ربیع‌الاول ۱۴۲۲ هـ: هجرت حضرت رسول اکرم (ص) از مکه به مدینه و مبداء تاریخ هجری.

«وَ إِذْ يَمَكُزُّ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُنَبِّئُوكَ أَوْ يُقْتُلُوكَ»^(۱).

۱ ربیع‌الاول ۱۴۲۲ هـ: لیلۃ‌المبیت - شبی که علی (ع) فداکارانه در جایگاه پیامبر (ص) جان خود را به خاطر خشنودی خدا ایشار کرد.

«وَ مِنْ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ إِتِّبَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ»^(۲).

۲ ربیع‌الاول ۱۴۲۲ هـ: ارتحال عالم جلیل، فقیه اصولی و مفسر آیات الاحکام حضرت حجة الاسلام سید محمد باقر شفتی. (۱۲۶۰ هجری قمری)

۵ ربیع‌الاول ۱۴۲۲ هـ: ارتحال فاضله معصومه تربیت یافته قرآن ناطق حضرت سکینه خانم حافظ و عامل به قرآن کریم (دختر امام حسین (ع) - ۱۱۷ هجری قمری).

۸ ربیع‌الاول ۱۴۲۲ هـ: شهادت امام حسن عسگری (ع) قرآن ناطق و مفسر و عامل به قرآن کریم و صاحب تفسیر قرآن کریم. (نیمه دوم قرن سوم هجری)

۹ ربیع‌الاول ۱۴۲۲ هـ: آغاز امامت قرآن ناطق ولی الله الاعظم حضرت امام مهدی (عج) همو که با ظهورش